

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipue desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 1. Christi D. M. qua Deus, & qua homo est præsentia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

datarum: meditantes scilicet simpliciter peccata sua , pœnasque, quas sunt promeriti, & reliqua , quæ impellere ipsos possunt ad vitia sua & passiones mortificandas , donec Deus D. N. ad perfectiora alia exercitia velit exaltare.

§. 1. Christi D. N. qua Deus, & qua homo est, præsentia.

*Christus
qua Deus
& homo
a Cant. 5.1.*

*Christus
qua Deus
b I. 5.8.9.*

c Ruth. 2.4.

VT mœsis hæc spiritualis exactior & feruentior sit, plurimum refert memoriam nostram præsentiam infigere aliquorum sociorum, qui in ea nos adiuunet. *Primus erit Christus u. Deus & homo, qui venit in mundum, ut messoris officio excellenter fungetur; suoq; exemplo iustos adiuuaret: iuxtail, lud, quod ipse met dicit in libro Canticorum: a veni in hortum meum, messui myrrham meam cū aromatibus meis.* Nam à quo tempore incarnatus est in horto concluso virginis sacratissimæ, natusque in Bethlehem itico tulgurio , donec in altero horto fuit captus & sepultus, nunquam destitit metere sibi copiosam myrrham amarissimarum mortificationum, & aromaticas clarissimarum virtutum species: vt fideles, qui in eius Ecclesiæ horto habitant, animentur ad easdem virtutes copiosè metendas, eius vestigijs in omnibus insistentes: siquidem non soli ipse metunt, sed Christus ipse in illis & cum illis, donis suis eos adiuuans. Ex quo fit, ut secundus huius messis socius esse debeat ipsem Christus , qua Deus est: qui cum æterno suo Patre & Spiritu Sancto, ubique præsens est, secundum essentiam, præsentiam, & potentiam, aspiciens quomodo metamus, nosque adiuuans, ut id, sicut oportet, faciamus. & interdum speciale suum studium ostendit veniens ad hortum animarum, ut suis inspirationibus eas adiuuet, dicatque ad cor: b ecce adsum. & quoniam dicere Dei, est ipsum facere, non aliud est dicere, ecce adsum; quam remouere ab eis velum ignorantiae, obliuionis, & inaduentientiae, quibus laborabant, ut præsentia diuinæ diligenter attendant. Sed quoniam huiusmodi impulsus non semper percipiuntur, plurimum refert, aliquam personam signumve aliquod exterius habere, quo hæc memoria renouetur, ut frequenter simus memores, quod Deus nos aspiciat.

H O R V M omnium illustrem quandam effigiem habemus in eo, quod messoribus Booz evenit, in feruore messis existentibus: c ecce ipse veniebat de Bethlehem, dixitq; messoribus: Dominus vobiscum. qui responderunt ei: benedicat tibi Dominus. Quis dubitet illos operarios nouum quendam spiritum recipisse visitatione illa , & præsentia sui Domini ? sed, cum ipse vir iustus esset, voluit eorum corda ad illustrioris & utilioris præsentia memoriam excitare. ac propterea verbis illis in salutatione vñus est: Dominus vobiscum. quasi diceret, non solum gaudetis, quod ego temporalis vester Dominus,

nus, sim præfens, qui exiguam escam paruamque mercedem, quæ breuissimè expenditur, vobis offeram, sed aduertite potius, præsentem esse Dominum, qui eminenter est dignus hoc nomine: ed quod cœli terræque sit Dominus; assitque hic tanquam Iudex, vt vestrum laborem remuneret, puniat verò negligentiam: quem si præsentem attenditis; & labor vester iudicior erit, & præmium maius.

SED paulò altius historiæ huius spiritum considerantibus Booz hic civilis Bethlehemiticus, d *homo potens & magnarum opum*, refert (vt glossa hic notat) IESVM CHRISTVM D. N. summè potentem, & opum maximorum, nam e omnia dedit ei Pater in manus, f dataq; est ei omnis potestas in cœlo & interra: fuitq; potens in opere & sermone: in quo sunt omnes thesauri sapientia & scientia Dei absconditi. & inæstimabiles gratiae eius diuinae: cui ipsum nomen Booz aptè competit. Significat enim, teste S. Hieronymo, *in quo est fortitudo*. Nam quà Deus, est fortitudo æterni Patris, per quem facit, & conseruat omnia; quà verò Deus & homo adeò forte robustumque brachium habuit; vt Dæmonem vinceret, infernum spoliaret, munidumque sibi subijceret. Ad hoc enim natus est in Bethlehem, ibique promulgatum est nomen, quod assumpsit E MANUEL videlicet, *quod est interpretatum nobiscum Deus*. Nam vt Zacharias prædixit: k *per viscera misericordia Dei* N. dignatus est visitare nos ex alto: ut in sanctitate, & iustitia serviamus illi CORAM IPO, tanquam qui in eius præsentia, qua Deus est versatur, habetque eius exempla sibi præsentia, quæ idem, qua homo est, nobis dedit. Cum his duobus socijs incumbes feruenter in hanc virtutū messem; alterum aspiciens tanquam exemplar, à quo discas; alterum tanquam auxiliatorem ad easdem exercendas. Esto memor duarum columnarum, quas l *statuit Salomon in portico templi*, alteram ad manum dexteram, quā vocauit nomine LACHIN, quod significat firmitatem; alteram ad sinistram, quam vocauit Booz. Quod vt diximus, significat fortitudinem: vt intelligas, omnena tuam perfectio nem in nitit debere, tanquam duabus firmis columnis, fiducia in omnipotencia & bonitate Dei; & meritis fortissimi tui Salvatoris Iesu Christi: à quo omnis fortitudo ventura tibi est, vt in bonis exercitijs perseueres.

§. 2. Feruentium societas.

PRÆTER societatem prædictam, iuuat etiā incipientes, feruentū societas, ad aggrediendas & exercendas virtutes. Cuius rei figura fuit, q; sa- certextus de RVTI refert, q; a colligeret spicas post terga metentū q; & approbauit Booz & eidem dixit: audi stria, ne vadás in alteru agrū ad colligēdū, nec recedas ab hoc loco: sed iungere puerilis meis; & vbi messuerint; sequere; vt intelligatur voluntatem CHRISTI Domini nostri esse, vt noui & incipientes man-

Dei presen-
tia.

d Ruth. 2.1.

e Ioan. 13.3.

f Mat. 28.18.

g Luc. 24.19.

h Coloss. 2.3.

i de nom. He.

br. & Gloss.

hic.

Christus Bo-
oz fortis.

i Matt. 1.23.

k Luc. 1.78.

l Reg. 37.21.

Christus ex-
emplar, De-
us auxilia-
tor.

a Ruth. 2.37.